

A Győri Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Győrött, 2019. november 12. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az önbíráskodás büntette és más bűncselekmény miatt **I.r. vádlott neve** és társa ellen indult büntetőügyben a Veszprémi Törvényszék 2019. május 27. napján kelt 3.Bf.187/2019/6. számú ítéletét II.r. vádlott vonatkozásában annyiban változtatja meg, hogy II.r. vádlottal szemben magánalaksértés szabálysértése (Szabs. 166. § (1) bekezdés) miatti eljárást megszünteti.

Egyebekben helybenhagyja a Veszprémi Törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletét.

Kötelezi II.r. vádlottat a harmadfokú eljárásban felmerült 11.247 (tizenegyezer-kettőszáznegyvenhét) Ft bűnügyi költség megfizetésére az állam javára.

I n d o k o l á s

Az első fokon eljáró Zirci Járásbíróság 2019. február 20. napján kihirdetett B.64/2018/22. számú ítéletében bűnösnek mondta ki II. rendű vádlottat társtettesként elkövetett önbíráskodás büntetében (Btk. 368.§ (1) bekezdés), társtettesként elkövetett magánalaksértés vétségében (Btk. 221.§ (1) bekezdés) és zaklatás vétségében (Btk.222.§ (2) bekezdés a) pont). Ezért őt a bíróság halmazati büntetésül 3 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, megállapítva, hogy a vádlott kizárt a feltételes szabadság kedvezményéből. Rendelkezett még a bíróság a bűnjelről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen II. rendű vádlott és védője vádmódosításért és enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Veszprém Megyei Főügyészség Bf.188/2019/1-I. számú átiratában bizonyítás felvételére, ennek megfelelően tárgyalás tartására tett indítványt. Kifejtette, hogy az elsőbírői ítélet részleges megalapozatlanságban szenved, melynek kiküszöbölése **A.A.** tanú újbóli kihallgatásával lehetséges. Rámutatott, hogy **A.A.** tanú korábbi vallomásai között, illetve e tanú és sértett tanú vallomásai között ellentmondás feszül. A bizonyítás felvételét a magánalaksértésként értékelt cselekmény megállapíthatósága, illetve minősítése miatt tartotta szükségesnek.

A kirendelt védő az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a Veszprémi Járási és Nyomozó Ügyészség B.432/2017/9-I. számú vádiratában írt két bűncselekmény (társtettesként elkövetett önbíráskodás büntette és magánalaksértés vétsége) vádja alóli felmentésre és a büntetés enyhítésére tett indítványt.

A törvényszék a megyei főügyészség indítványának helyt adva tárgyaláson (Be. 600.§ (1) bekezdés b) pont) bizonyítást vett fel, mivel a magánalaksértés vétsége tekintetében a minősítését érintő kérdésben az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását a Be.592.§ (2) bekezdés b) pont szerinti részben felderíthetetlennek találta.

A Veszprémi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2019. május 27. napján kihirdetett 3.Bf.187/2019/6. számú ítéletével a járásbíróság ítéletét II. r. vádlott tekintetében akként változtatta

meg, hogy a társtettesként elkövetett magánlaksértés vétsége (Btk. 221.§ /1/ bekezdés) miatt emelt vád alól felmentette és megállapította, hogy megvalósította a magánlaksértés (Szabs. tv. 166.§ /1/ bekezdés) szabálysértést. A II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 2 év 6 hónapra enyhítette, a magánlaksértés szabálysértése miatt II. r. vádlottat 30 nap elzárás büntetéssel sújtotta. A kiszabott elzárás tartamába a törvényszék beszámította a II. r. vádlott által 2017. szeptember 23. napján 20.35 órától 2017. szeptember 26. napján 10.30 óráig szabálysértési őrizetben töltött időt. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A törvényszék kötelezte II. r. vádlottat a fellebbezési eljárás során felmerült 15.000.- Ft bünygyi költség megfizetésére.

A törvényszék ítélete ellen II.r. vádlott és védője jelentettek be fellebbezést, a magánlaksértés vonatkozásában felmentés, illetve enyhítés végett.

A védő fellebbezését írásban nem indokolta.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.200/2019/1-I. számú átiratában a jogorvoslati kérelmeket alaptalannak tartotta.

Hivatkozott arra, hogy a védelmi fellebbezés a magánlaksértés vétsége vonatkozásában a Be. 615. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés b) pontja alapján joghatályos. A felülbírálat körét a magánlaksértés vétsége bűncselekmény vonatkozásában a Be. 618.§ (1) bekezdésére és 619. § (4) bekezdése határozza meg, mely erre figyelemmel teljes körű.

Álláspontja az volt, hogy az első és másodfokon eljáró bíróságok a bizonyítási eljárás lefolytatása során a büntetőeljárás szabályokat maradéktalanul betartották. A magánlaksértés vétsége vonatkozásában első fokon megállapított és másodfokon módosított tényállást megalapozottnak tartotta és rámutatott, hogy e bűncselekmény vonatkozásában a másodfokú bíróság helyesen döntött, amikor a terheltet az ellene emelt vád alól felmentette, és megállapította a szabálysértés elkövetését. Amellett érvelt, hogy a büntetés kiszabása szempontjából az eljáró bíróságok az irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket teljeskörűen feltárták, azonban álláspontja szerint már az elsőfokú bíróság is kifejezetten méltányos büntetést szabott ki a terhelttel szemben, mivel eltúlzott jelentőséget tulajdonított az időmúlásnak, mindezekre figyelemmel a kiszabott büntetés további enyhítését nem tartotta indokoltnak, a másodfokú bíróság egyéb döntéseivel egyetértett.

A törvényszék ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A fellebbviteli főügyészség átiratára art észrevételében II. r. vádlott elsődlegesen azt sérelmezte, hogy „két ítéletet szabott ki rá" a bíróság, 2 év 6 hónap fegyház és 30 nap elzárást; vitatta továbbá az önbíráskodás büntetében való közreműködését.

II. r. vádlott védője a harmadfokú nyilvános ülésén a magánlaksértés tekintetében elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítésért bejelentett fellebbezését fenntartotta.

A főügyészség képviselője a harmadfokú nyilvános ülésen fenntartotta az átiratban foglaltakat. Rámutatott, hogy a másodfellebbezés az ellentétes döntés következményeként csakis a joghátrány mértékére terjedhet ki. A másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Az ítéletábla a védelmi fellebbezéseket részben találta megalapozottnak.

Tekintettel arra, hogy a másodfokon eljáró Veszprémi Törvényszék - az elsőfokú bíróság által magánlaksértés vétségében is marasztalt II. r. vádlottat felmentette a magánlaksértés vétségének vádjá alól, a Be. 615. § (1) bekezdése, illetve a (3) bekezdés b) pontja alapján megnyílt a joghatályos másodfellebbezés lehetősége. Mindezek alapján az ítéletábla mint harmadfokú bíróság a Be. 618. § (1) bekezdésre figyelemmel a fellebbezéssel támadott másodfokú ítéletet valamint az

első- és másodfokú bíróság eljárását is a Be. 620. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta felül.

felülbírálat során vizsgálta az ítélőtábla, hogy az eljáró bíróságok megtartották-e az eljárási szabályokat, és azt is, hogy megalapozott-e a másodfokú bíróság ítélete. Az elsőfokú bíróság az eljárási törvény betartásával végezte el a bizonyítást, hallgatta ki a vádlottat, a tanúkat, ismertetette a releváns okiratokat, az eljárásban részt vevő felek jogainak biztosítása mellett. Ezt követően a másodfokú bíróság is maradéktalanul betartotta a büntető perrendtartás szabályait, és a törvényesen lefolytatott bizonyítás eredményeképpen az általa megállapított tényállás a beszerzett bizonyítékokkal összeegyeztethető, a bizonyítás anyagának megfelel. Ennélfogva az ítélőtábla sem az elsőfokú, sem a másodfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan eljárási hibát, hiányosságot, amely az érdemi felülbírálat akadályát képezhette volna.

A harmadfokú bíróság a Be. 619. § (1) bekezdése alapján a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletét meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan.

A másodfokú bíróság határozatának alapját képező tényállás teljes mértékben megalapozott volt, így a Be. 619. § (1) bekezdése értelmében a harmadfokú bíróság a határozatát e tényállásra alapította.

A Be. 619. § (4) bekezdése értelmében ha a fellebbezést kizárólag a 615. § (3) bekezdés b) pontja vagy a 615. § (4) bekezdése alapján jelentették be, továbbá a fellebbezéssel nem érintett bűncselekmény tekintetében a harmadfokú bíróság nem vizsgálja a másodfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát a másodfokú bíróság által alapul vett tényállásra alapítja.

A Be. 615. § (3) bekezdés b) pontja szerint a fellebbezés sérelmezheti kizárólag a másodfokú bíróság ítéletének azon rendelkezését vagy részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett.

A fenti törvényi rendelkezések által meghatározott keretek között vizsgálta az ítélőtábla II. r. vádlott és védő másodfellebbezését, amely a felmentő rendelkezés miatt csak a joghátrányra irányulhatott, mely alappal nem foghatott helyt.

A büntetéskiszabási tényezőket a másodfokú bíróság maradéktalanul feltárta és súlyuknak megfelelően értékelte.

A törvényszék, mint másodfokú bíróság a bűnösségi körülményeket értékelve a többszörös visszaeső II. rendű vádlottal szemben a Btk. 81.§-a alapján halmazati büntetést szabott ki, annak mértékét 2 év 6 hónap szabadságvesztésben állapította meg, melyet fegyházban kell végrehajtani. A törvényszék az elsőfokú bíróság által alkalmazott közügyektől eltiltás tartamát elégségesnek és szükségesnek ítélte, ezért azon nem változtatott.

Az ítélőtábla újra áttekintve a büntetéskiszabási körülményeket - megvizsgálva a fellebbezés indokolásában írtakat is - megállapította, hogy a büntetéskiszabási körülmények tényleges súlya alapján a törvényszék által alkalmazott szabadságelvonással járó büntetés szükséges, de egyben elégséges is a Btk. 79. § és 80. §-ában foglalt büntetési célok és büntetéskiszabási elvek elérésére.

A másodfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései azok meghozatalakor törvényesek voltak, a körben a harmadfokú bíróság határozata csupán magánlaksértés szabálysértése tekintetében hozott

rendelkezéseket érintette a másodfokú bíróság határozatának meghozatala óta eltelt változásokra figyelemmel.

II. r.vádlott a terhére rótt magánlaksértés szabálysértését 2017. szeptember 23. napján követte el.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (Szabs.tv.) 6. § (6) bekezdése értelmében a cselekmény elkövetésétől számított két év elteltével nincs helye szabálysértési felelősségre vonásnak.

A Szabs. tv. 83. § (1) bekezdése h) pontja értelmében a szabálysértési eljárást határozattal meg kell szüntetni, ha elévülés miatt nincs helye felelősségre vonásnak

Tekintettel arra, hogy II. r. vádlott terhére rótt magánlaksértés szabálysértése 2019. szeptember 23. napján elévült, az ítéletábra II.r. vádlottal szemben magánlaksértés szabálysértése (Szabs. 166. § (1) bekezdés) miatti eljárást megszüntette.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra a másodfokú ítéletet II. r. vádlottat érintően részben megváltoztatta a Be. 624. § (1) bekezdése alapján, egyebekben a Be. 623. § alapján helybenhagyta.

A harmadfokú eljárásban a kirendelt védői díjjal felmerült bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezés a Be.574. § (1) bekezdésén és a Be. 617.§-ra tekintettel a Be. 613.§ (1) bekezdésén alapszik.

ő, 2019. november 12.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.
előadó bíró

Dr. Csák Csilla sk.
bíró

Z á r a d é k :

A Győri Ítéletábra ítélete és az abban foglalt változtatással a Veszprémi Törvényszék 3.Bf.187/2019/6. számú ítélete II. rendű vádlott vonatkozásában jogerős.

Győr, 2019. november 12.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke